

gifter, men også kun af dem, hvorfor bl. a. lodsejerbidrag og tilskud fra anden side ikke kan anmeldes til refusion.

Der nedsættes efter forslaget et *vejnævn*, som bl. a. får til opgave at være behjælpelig med overgangen fra sogneveje til amtsveje. Af de i statskassen indestående midler af vejfonden fritages staten for at betale renter, mod at der intet vederlag skal betales for opkrævning af afgifterne.

I bemærkningerne til lovforslaget anføres bl. a.:

„På grund af *motorafgifternes svigten under krigen* måtte staten stille betydelige beløb til rådighed som *tilskud* til kommunernes vejudgifter, idet det forudsattes, at disse beløb senere skulle *betales tilbage* af motorafgifternes provenu. Som følge heraf begrænsede man i årene efter krigens ophør ved årlige *tekstanmærkninger til finansloven* den kommunerne i henhold til motorafgiftsloven tilfaldende del af motorafgifterne for at kunne gennemføre tilbagebetalingen af de af staten udlagte beløb.

Selv efter at denne tilbagebetaling for et par år siden er tilendebragt, er der imidlertid *stadig* ved tekstanmærkninger til finansloven gennemført *en begrænsning i de beløb, som i henhold til motorafgiftslovens § 9, stk. 4—9, tilkommer kommunerne* som direkte refusion af deres vejudgifter, og der er endvidere samtidig flere gange foretaget *ændringer i det forhold, hvori det til rådighed for refusionen værende beløb i henhold til § 9, stk. 4, fordeles* mellem de forskellige kommunegrupper — henholdsvis amtskommunerne, sognekommunerne, købstadkommunerne, København og Frederiksberg. De skiftende og midlertidige regler medfører betydelige vanskeligheder for tilrettelæggelsen af kommunernes økonomi, idet det er umuligt for kommunerne med nogen sikkerhed at forudse størrelsen af den dem tilkommende refusion. Allerede de foran omtalte ændringer i de forskellige kommunegrupperes forholdsmæssige andele i refusionsbeløbet viser imidlertid, at forholdene siden motorafgiftslovens vedtagelse har ændret sig således, at en blot tilbagevenden til motorafgiftslovens fordelingsregler ikke vil være tilfredsstillende, men at disse regler må revideres fra grunden. Reglerne har iøvrigt været genstand for forskellig kritik bl. a. gående ud på, at der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til tyndt befolkede kommuner med et udstrakt vejnet.

Ved nærværende forslag tilsigtes derfor for det første at få tilvejebragt et fast grundlag for motorafgifternes anvendelse. Dernæst foreslås en ændring i principperne for fordelingen til kommunerne af den direkte refusion, således at det bliver muligt for kommunerne nøje forud at beregne deres refusion, og således at tyndt befolkede kommuner med udstrakt vejnet opnår en refusion, der muliggør løsningen af de dem påhvilende vejopgaver.